

● Mehmet Yıldız

İnsan S/ağır

Delirmiş sevdalar yâr gözlerinde.
Korların en kuru var sözlerinde.
Sonrası sonbahar hazan gözlerin.
En acı mektubu yazan gözlerin.

Olmam 'hiç' olmadı kalbim buralı.
Her adımda sen 'sen' diye vuralı.

Uyanmak çarmıhsa uyku giyotin.
Gitmeler belaysa kalmalar çetin.

Gemiler sahilden ayrılır bir gün.
Ufuklar kapanır, yolcular üzgün.

Kimseler geçer mi bilmem limandan.
Boşa yanıp söner fener yalandan.

Şehirler, nehirler gibi çağlıyor.
Yerler sessiz gökler çokça ağlıyor.

Bahtıma imtihan, zorların zoru.
Beynimde çınlayan amansız soru:

Neden bunca kahır, ölümler niye?
İnsanın yaptığı zulümler niye?

Yaşamak ve ölmek hangisi ağır?
İnsanlar insana soğuk ve sağır

Konuşmak boşuna, duyanlar yokmuş.
Gönüller rahına, uyanlar yokmuş.

Sükûtu volkandır ağrısı derin.
Bilinmez ne zaman çağrısı yerin.